

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010505
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714010505.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.03.2016, v trestnej veci obžalovaného Bc. J. R., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 27.01.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného Bc. J. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým uznesením sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 27.1.2016 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. s použitím § 72 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného Bc. J. R., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 72 ods. 1 písm. e/ Tr. por. ponechal obžalovaného Bc. J. R., nar. XX.XX.XXXX v J., vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. i naďalej.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijal dohľad probačným a mediačným úradníkom nad obžalovaným Bc. J. R..

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o výsluchu zahlásil sťažnosť obžalovaný, ktorú následne aj prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že vo väzbe je už od 27.4.2014. V prípade dlhšie trvajúcej väzby musia byť splnené štyri podmienky. Musí existovať po formálnej stránke uznesenie o vznesení obvinenia. Po materiálnej stránke sa vyžaduje existencia kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktoré je vznesené obvinenie, podporované vykonaným dokazovaním v miere preukaznosti skutku zodpovedajúcej príslušnému štádiu konania, musí existovať niektorý z väzobných dôvodov (§ 71 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por.) a musí byť splnená podmienka, aby orgány činné v trestnom konaní a súd postupovali vo veci samej s osobitnou starostlivosťou a urýchlením, pritom odkázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR. Absencia čo i len jednej z vyššie uvedených štyroch podmienok dlhšie trvajúcej väzby vyvoláva následok, že obžalovaný musí byť ihneď prepustený na slobodu. S poukazom na to, že po predložení analýzy určenia výšky spornej postavy vypracovanej znalcom H.. J. H. z Ústavu kriminalistiky a kriminológie, s.r.o. Bratislava, odpadla podmienka ďalšieho trvania väzby v podobe kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba. Súd pri väzobnom rozhodovaní by mal preto dôsledne skúmať doposiaľ zadovážené dôkazy a na poklade nich dospieť k záveru, či vznesené obvinenie je aj naďalej dôvodné, teda či existujú dôkazy, z ktorých sa dajú vyvodiť skutkové okolnosti, ktoré sa kladú obvinenému za vinu, pričom existencia dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal trestný čin, je podmienkou

regulárnosti vzatia a držania vo väzbe. Na podklade vykonaného dokazovania nemožno preto v danej veci spravodlivo ustáliť, že spáchal skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Za takejto dôkaznej situácie v tomto štádiu konania možno konštatovať, že absentuje materiálna podmienka pre ďalšie trvanie väzby obvineného.

Považuje za nepochopiteľný postup súdu prvého stupňa, ak odmietol vypočuť spracovateľa predmetnej analýzy H.. J. H. v súvislosti so spornou postavou výšky postavy páchatela predmetného trestného činu a samotného obžalovaného, ktorého účasť na pojednávaní zabezpečil obhajca. Tým, podľa názoru obhajoby, došlo k zmareniu práva obvineného na spravodlivý proces a už len táto samotná skutočnosť zakladá dovolací dôvod. Nesúhlasí súčasne so záverom súdu prvého stupňa, že z doposiaľ vykonaných dôkazov sa dá i naďalej dôvodne predpokladať a obávať, že obžalovaný po prepustení z väzby na slobodu zdroje svojej obživy a príjmov mohol a mal by zaobstarávať predovšetkým majetkovou trestnou činnosťou. Z tohto dôvodu súdu predložil pracovnú zmluvu, podľa ktorej sa má a môže zamestnať, pričom týmto pracovným poverením si zabezpečí zdroj príjmov.

Vzhľadom na uvedené navrhol preto, aby súd obvineného z väzby prepustil ihneď na slobodu.

Obžalovaný predmetnú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu doplnil aj svojím podaním zo dňa 9.3.2016, v ktorom opätovne poukázal na predloženú analýzu určenia výšky spornej postavy páchatela trestného činu vo vzťahu k výške jeho postavy, taktiež aj na, podľa neho nezákonný postup súdu prvého stupňa, ktorý odmietol tento dôkaz akceptovať a súčasne odmietol aj vypočuť spracovateľa tejto analýzy H.. J. H.. Preto požiadal, aby krajský súd na túto analýzu prihliadol pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti predmetnému uzneseniu a z väzby ho prepustil, nakoľko podľa jeho názoru, materiálne podmienky väzby na podklade tejto analýzy už zanikli.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

V predmetnej trestnej veci Krajský súd v Prešove ostatnýkrát rozhodoval o väzbe obžalovaného Bc. J. R. uznesením zo dňa 8.9.2015 sp. zn. 2Tos/24/2015, pričom od ostatného rozhodovania krajského súdu, s prihliadnutím na následne vykonané dokazovanie k zásadným zmenám v otázke existencie dôvodného podozrenia obžalovaného zo spáchania predmetného trestného skutku, ako aj existencie dôvodov väzby, nedošlo.

Krajský súd preto opätovne konštatuje, že uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Poprad sp. zn. 0Tp/159/2014 zo dňa 30.4.2014 bol v tom čase obvinený Bc. J. R. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Väzba začala plynúť dňom 27.4.2014 a je vykonávaná v ÚVV Prešov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 20.10.2014 podal na Okresnom súde Poprad obžalobu na obžalovaného Bc. J. R., a to pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

24.4.2014 v dobe okolo 00.15 hod. v Poprade, na ul. Ludvíka Svobodu č. 4050/5, vošiel do otvorenej herne s názvom Y. Y., ktorú prevádzkuje spoločnosť P. S., s.r.o., B.S. V. 7, XXX XX B., A.: XXXXXXXX, po vstupe do vnútra so slovami „prepad“ podišiel k barovému pultu z prednej strany k poškodenej C. Z., ktorá stála za týmto pultom, pričom v pravej ruke držal krátku strelnú zbraň, doposiaľ nezisteného typu, na hlavne mal kuklu s otvormi pre oči a ústa, prikrytú kapucňou mikiny, oprel sa o barový pult so slovami „život alebo peniaze“, na poškodenú C. Z. mieril pritom so zbraňou a ľavou rukou jej podával igelitové vrecko, načo poškodená C. Z. cúvla smerom od barového pultu so slovami, že „nedá“ a na pokrik jedného zo zákazníkov „čo to má znamenať“, z herne odišiel na neznáme miesto, pričom týmto jeho konaním nebola poškodenej C. Z. spôsobená žiadna ujma na zdraví a nedošlo ani ku škode na majetku.

Dňa 27.1.2016 na hlavnom pojednávaní obžalovaný podal prostredníctvom obhajcu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorej dôvody sú totožné s dôvodmi odôvodnenia sťažnosti proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa o väzbe.

Na hlavnom pojednávaní k tejto žiadosti bol obžalovaný riadne vypočutý. Navrhol tejto žiadosti vyhovieť a súčasne sa odvolal na právne úvahy svojho obhajcu, ktorý mal za to, že v danom štádiu konania dôvody väzby u obžalovaného netrvajú a v prípade, ak by mal súd prvého stupňa za to, že tieto trvajú aj naďalej, navrhol nahradiť väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediáčného úradníka za súčasného uloženia obžalovanému aj iných obmedzení a povinností v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Na dôkaz tvrdení obžalovaného predložil aj pracovnú zmluvu obžalovaného z 26.1.2016 uzatvorenú so zamestnávateľom Cassiopea Štrba.

Intervenujúci prokurátor navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť, keďže podľa jeho názoru, dôvody väzby v danom štádiu konania trvajú aj naďalej. Je potrebné opätovne konštatovať, že súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí riadne zaoberal existenciou materiálnych podmienok väzby u obžalovaného Bc. J. R..

Krajský súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v tomto štádiu konania doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a existujú dôvody pre podozrenie, že skutok spáchal obžalovaný Bc. J. R.. Tento záver je možné oprieť, ako už bolo konštatované v ostatnom rozhodnutí krajského súdu, o výpovede svedkov C. Z., H. D., F. A.. Súčasne toto dôvodné podozrenie bolo posilnené aj závermi doplnku znaleckého posudku znalca z odboru antropológie K.. K. L., z ktorého vyplýva, že bol potvrdený popis svedkyne C. Z. zo dňa 24.4.2014 páchatela predmetného skutku vo vzťahu k osobe obžalovaného, a teda, že u obžalovaného bolo zistené, že má výrazné pery, výrazné zelené oči a je vyššej postavy, čomu zodpovedajú aj závery spomínaného doplnku znaleckého posudku. Je pravdou, že obhajoba predložila v konaní pred súdom prvého stupňa analýzu určenia výšky spornej postavy z videozáznamu zo dňa 24.4.2014, ktorú vypracoval H.. J. H. a ktorá mala spochybňovať odôvodnené podozrenie zo spáchania predmetného trestného činu obžalovaným Bc. J. R., nakoľko výška postavy páchatela nasnímaného kamerami inštalovanými v priestoroch herne, nezodpovedá zjavne výške postavy obžalovaného tak, ako bola nasnímaná uvedenými kamerami.

V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že posúdenie znaleckého posudku, vrátane jeho doplnku znalca K.. K. L. a znaleckého posudku, resp. analýzy určenia výšky spornej postavy a postavy obžalovaného H.. J. H., ktorých závery si zjavne odporujú, bude úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom priebehu dokazovania hlavného pojednávania tak, aby boli naplnené základné zásady trestného konania upravené v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 11 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené preto aj krajský súd má za to, tak ako súd prvého stupňa, že v danom štádiu konania aj naďalej existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a to s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, konanie i ďalšie konkrétne skutočnosti, z ktorých by mala vyplývať dôvodná obava, že po prepustení z väzby na slobodu by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti majetkového či násilného charakteru, okrem iného aj preto, keďže existuje podozrenie, že predmetný trestný čin mal spáchať so zbraňou.

Taktiež je možné konštatovať, že znaleckým dokazovaním bolo ustálené, že je osobou so sklonom a pohotovosťou k hazardným hrám a gamblerstvu, čo neoslabuje ani skutočnosť, že v prípade prepustenia na slobodu, by mohol byť aj riadne zamestnaný, a mal by aj riadne stály príjem.

Opätovne je možné konštatovať, že správne súd prvého stupňa uzavrel, že vzhľadom na osobu obvineného, ako aj povahu prejednávaného prípadu, v danom prípade nie je možné existujúce dôvody väzby nahradiť dohľadom mediáčného a probačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.